

Montserrat Minobis. VA DIMITIR COM A DIRECTORA DE CATALUNYA RÀDIO LA SETMANA PASSADA.

«Continuo pensant que la meva dimissió és absurda»

Minobis exposa la seva opinió sobre per què la van convidar a deixar el càrrec després d'un any i mig de mandat: diu que no troba «raons objectives» i que ser dona i independent «es paga car en aquest país»

EVA FONT / Barcelona

● Per què creu que el director general de la CCRTV, Joan Majó, va demanar-li que dimitís?

—«La veritat és que no veig raons objectives per demanar la meva dimissió perquè hi ha una programació que funciona i una de preparada per a la nova temporada amb alguns lleus retocs en la franja de nit. Però les darreres audiències ens havien dit que anàvem més líders que mai, especialment en les franges de dia.»

—La vaga dels treballadors per demanar l'equiparació salarial va influir en la decisió de Majó?

—«És veritat que dins de tot això hi havia una vaga que s'ha allargat dos mesos i mig i que la direcció hauria preferit que tot hagués anat molt més ràpid. Però qui mantenia el to de les negociacions en aquest sentit era Joan Majó. Evidentment nosaltres [l'emissora] teníem una comissió negociadora formada pels dos subdirectors i el cap de recursos humans, que són les persones que habitualment negocien amb els convenis amb el comitè d'empresa. Per tant, jo no hi he tingut una intervenció directa. Crec que en aquest sentit hi ha hagut una operació de desgast cap a la meva persona. I se m'escapen les raons per les quals havia de presentar la meva di-

Minobis, a l'emissora el juliol del 2004. / LLUÍS CRUSET.

missió i, més, quan en l'horitzó més proper hi ha la llei de l'audiovisual i la de la CCRTV. Això vol dir que, a tot estirar, a començaments de l'any vinent tot canviarà [es renovarà la nova direcció de l'ens, que ja no serà proposada pel govern]. Per tant, continuo pensant que aquesta dimissió és absur-

da.»

—I per què creu que se li ha fet aquesta operació de desgast?

—«Primer de tot hi ha la llei de l'audiovisual i la de la CCRTV, que jo les vaig defensar tantíssimes vegades des del Col·legi de Periodistes perquè realment reflectís aquesta independència i aquesta plu-

ralitat que els polítics demanen, però que a l'hora de la veritat se n'obliden perquè quan demanen pluralitat volen que sigui per a ells no per a la resta. A més, directament qui dirigeix la ràdio sóc jo i qui pateix la vaga sóc jo i el meu equip. Això desgasta. Què intueixo jo? Diverses coses: una, que potser preveient tal com va l'Estatut que aquest no acabi bé i s'hagin de fer eleccions anticipades. I també em pregunto: com és que Francesc Codina plega del Consell de l'Audiovisual de Catalunya quan és una de les feines que més li agradava? I jo deia a Majó: 'Per què em demanes ara la dimissió quan estem a les portes de tenir les lleis aprovades'; no té sentit que una persona vingui [Sarsanedas] per tan poc temps. Se m'escapen les raons subjectives que pugui tenir el director general. Ni ERC ni ICV saben res d'aquesta operació, que ens va agafar a tots per sorpresa.»

—El seu relleu i el nom del qui la rellevaria, Oleguer Sarsanedas, es va fer públic a través d'un article a l'Avui el 19 de juliol. Quan se li va comunicar a vostè la decisió?

—«Majó m'havia demanat la dimissió quinze dies abans. Però tenia una setmana de vacances la primera setmana de juliol per motius personals i li vaig

dir que en parlàrem a tornada. Quan vaig tornar em vaig trobar la resolució al consell d'administració de la CCRTV [l'Avui i el dilluns següent sortia la notícia a l'Avui amb noms i cognoms] qui era el meu successor sense saber-ne jo res. Va haver una filtració moltíssima de jo que de Presidència? Jo que? Ser dona i independent es paga car en aquest país. Tothom em retreu que vaig anar a les llistes municipals d'ICV. Va anar-hi fa deu anys i com a independent. Mai m'afiliat al partit.»

—Majó va dir que l'única raó que li podria retreure que s'havia perdut la dimissió a l'emissora i que havia sabut animar la gent?

—«Això no és veritat. És cert que hem engegat un projecte nou i que s'ha posat un temps endavant. Però finalment la gent va anar entenent. Hem presenciat més que mai la gent de la casa. No em serveix aquest argument. Algunes coses havia de dir.»

—Quin balanç fa de la seva etapa al capdavant de Catalunya Ràdio?

—«Molt positiu. M'he anat amb la consciència tranquil·la d'haver fet una feina radiofònica professional, honesta, rigorosa, democràtica i independent. I crec que això el que ha dolgut, no es pot dir que sota de ningú.»